

САБИР ПОЕЗИЈА КУНЛАРИ

1976

РЭССАМ БӘҢРУЗ КӘНКӘРЛИ

Гарандығын ичиндән
 бахыр мәнә иккі көз,
Иккі көз!
 Жаңыр көз-көз!
 Бир дәніз ашыб-дашыр — фыртыналы, ләңкәрли.
 Фыртынада бир инсан — рэссам Бәңруз Кәнкәрли!
 Кәндләрдә жаңғын,
 Көлір һәр жаңдан гачгын,
 гачгынлар јығын-јығын...
 Үзү үстә гапаныб,
 Кемүр кими гаралыб
 очага һәсрәтли сач,
 Кәдәрин шахтасындан
 Башлан-баща гар алыб
 агарыб
 нә тәдәр сач!
 Һәр тәрефдә еңтияч,
 ушаглар ач, јалавач!
 Гандары,
 турбанлары
 көрүб дәрд чәкир Бәңруз.
 Дәрди гатыр рәңкләре
 шәкилләр чәкир Бәңруз!
 Евләр учут, хараба.
 Гашын долу араба...

Сәрт бахышлар, сәрт гашлар,
Јанан гапгара дашлар!
Итиб кәдәр ичиндә
 бир көзәлин гәмзәси,
Өлүм — зәһәр ичиндә
 бир хәнчәрин гәбзәси!
Саралан чөлләр, дүзләр.
Үзләр, јенә дә үзләр!
Бу үзләр јорғун, әзкиң,
Бу изләрдә гәзәб, кин!
Каһ мәнзәрә, дағ-дәрә,
Каһ абида, мәгбәрә,
Каһ-да мәсчид, минаре.
Чыр-чындырда ушаглар,
Аналар — гәлби дағлар,
Гызлар, — көzlәри ағлар,
 Дағлар, узагда дағлар!!!

Кедир Бәһруз... әлиндә дәрдкүңч, тахта чамада
Дајаныб шәкил чәкир һача даға чатмадан.
Кәлиб кечир јанындан бир Нахчыван чапары,
Чапар елә уча ки, хатырладыр чинары.
Һаны инди о чапар,
Бир музей гучагында бу күн јенә ат чапар!
Бахыр мәнә ики көз,
Ики көз,
 јаныр көз-көз.
Гышгырырам: — Сиз, Бәһруз,
Нә үчүн сусурсунуз?!
Чәкилиб гаранлыға
Јаныр, јена дә јаныр бу көзләр улдуз-улдуз!